

At bo alene sammen med sine børn, uden en anden voksen

Af Lone Carmel
familierådgiver og terapeut. Kandidat i pædagogisk psykologi, er familierådgiver, terapeut og tilbyder virksomhedsrådgivning, familierådgivning og terapi.
www.relazion.dk

”Betegnelsen alenefar eller enlig mor, kan i sig selv lægge op at man er mere ensom end dem der bor sammen. Det er ikke altid tilfældet.”

Mange har en tendens til at stille parforhold med børn op i modsætning til at bo alene med børn. Der er nogen forskelle, men der er også mange ligheder.

For det at bo sammen med en partner kan have mange former, og det at bo alene kan også være på meget forskellige vilkår. Det har en stor betydning om den der bor alene selv har valgt det, eller er blevet tvunget ud i det. Om der er en anden forælder tæt på og hvor ofte barnet bor hos en. Det har også en stor betydning, om der kommer en kæreste hver aften, om man bor sammen med andre familiemedlemmer eller om man er mere alene i forhold til sit netværk. Endvidere har det stor indflydelse på dem der bor alene om det er større børn, for så kan det på nogen punkter være næsten lige som at bo sammen med en anden voksen. Ikke fordi de kan give den voksenkærlighed, som der er mellem partnere. Men der kan foregå en mere voksendialog og man kan lave aftaler om maddage, indkøb og vasketøj på en anden vis end med mindre børn.

Derfor trækkes nogen ting frem her, som kan antages at være de udfordringer, der er for mange, der bor alene med børn, særligt hvis man ikke har det store netværk.

Alene om ansvaret

Betegnelsen alenefar eller enlig mor, kan i sig selv lægge op at man er mere ensom end dem der bor sammen. Det er ikke altid tilfældet. Man kan godt være ensom i et ægteskab. Selvom man fysisk bor alene, behøver man ikke at føle sig ensom. Det er også afhængigt af hvilken person man er, samt hvilken familieform man ønsker. En ting er ret sikkert, eneforsørgere har hele voksenansvaret i hjemmet. Står der en

opvask om aftenen, står den der sikkert endnu næste morgen. Der kommer ikke nogen og flytter den. Der er ikke andre til de praktiske ting, og hvis der er, har den enevoksen alligevel hele ansvaret i sidste ende. Overblik og organisering er godt at kunne.

Logistik

En ting er hjemmets praktik, et andet er logistik omkring tiden. Det er nærmest umuligt at bo alene og have en 8 timers arbejdsdag samt transport og samtidig kunne hente og bringe indenfor institutioners åbningstid. Derfor kan man blive afhængig af andre og det kan være en stor udfordring. Særligt hvis man ikke har forældre i nærheden eller i netværket. Det kan være svært for karrieren, så valg og fravalg samt prioritering er en stor del af tilværelsen. Skal der hyres en barnepige eller kan man finde nogen legevenner, der på skift kan hente.

Omsorg

Så er der voksenomsorgen. Alle har brug for anerkendelse og relationer. Der skal eneforsørgeren ofte tage mere initiativ, og huske at give sig selv noget som voksen, uden børnene. Det er alt lige fra den fysiske omsorg, men også den almindelige smalltalk. Oftest er hverdage fyldt med børn og de mange almindelige gøremål. Mange får dele af disse behov opfyldt gennem kollegaer, gennem venner eller finder grupper på nettet eller via telefonen om aftenen. Det kan være en ide at lave madklub med andre eneforsørgere.

Samfundet er stadig bygget op omkring par med børn. Feriehuse er stadig store at leje, tilbud tilpasset større familier og ikke mindst reklamer og kultur. Det at være eneforsørger har mange facetter og kvaliteter og til vælges bevidst af nogen. ●